

Nr 8

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner angående avdrag vid beskattningen för värdeminskning å grundförbättring.

(2:a avd.)

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 153 av herr *Jonasson m. fl.* och II: 205 av herr *Wahrendorff m. fl.*, har hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om framläggande av förslag till bestämmelser om rätt till avdrag vid taxeringen för värdeminskning å tillgångar av grundförbättrings natur, såsom täckdikningar, vägar, invallningar och frukt kulturer».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför inte lämnas i det följande, hänvisa till motionen II: 205.

Från bruttointäkten av jordbruksfastighet må enligt 22 § 1 mom. kommunalskattelagen avdrag göras för bl. a. kostnader för reparation och underhåll av stängsel och diken ävensom kostnader för skogs vård och underhåll, såsom vägunderhåll, skyddsdikning med mera dylikt. Till avdragsgill underhållskostnad räknas jämlikt punkt 7 av anvisningarna till 22 § bl. a. även kostnad för iståndsättande eller omläggning av förut anlagd täckdikning, varemot avdrag icke får ske för nyanläggning av täckdikning. Därest omläggning av täckdikning på grund av användande av dyrbarare material än det förut befintliga är till viss del att hänföra till grundförbättring, får avdrag ej ske för mer än vad en omläggning med enahanda material som det gamla skulle kostat. Enligt 22 § 2 mom. får vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet avdrag icke göras för bl. a. kostnad för grundförbättring å fastigheten, såsom nyodling, vattenavledning, sjösänkning med mera dylikt.

Spörsmålet om avdragsrätt för kostnader för olika åtgärder av grundförbättrings natur har vid flera tillfällen behandlats av riksdagen. Senast yrkades i motioner vid 1956 års riksdag att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skulle anhålla om utredning rörande avdrag vid inkomsttaxeringen för kostnader för stenröjning och andra grundförbättringar å jordbruksfastighet. I sitt betänkande nr 26 anförde 1956 års bevillningsutskott bl. a. att spörsmålet om avdrag för kostnader för stenröjning och andra grundförbättringsåtgärder var av den art, att det föll inom ramen för den genomgång av kommu-

nalskattelagen, vilken förutsatts skola verkställas av skattelagssakkunniga. Utskottet underströk angelägenheten av att ställningstagandet till dessa spörsmål inte uppsköts någon längre tid. Då spörsmålen sålunda kunde förväntas bli föremål för utredning av skattelagssakkunniga eller i annan ordning, ansåg sig utskottet inte böra i anledning av motionerna förorda skrivelser till Kungl. Maj:t.

Enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande har den 14 mars 1958 tillsatts en särskild sektion inom skattelagssakkunniga med uppdrag att utreda vissa spörsmål rörande inkomstberäkningen i förvärvskällan jordbruksfastighet.

I de förevarande motionerna framhålles, att något förslag till lösning av förevarande spörsmål inte förelagts riksdagen. Med hänsyn till den stora betydelse kostnader av grundförbättrings natur har för jordbruket är det av synnerligen stor vikt att frågan bringas till sin snara lösning. Rätt till avdrag för värdeminskning bör enligt motionärernas uppfattning åtnjutas icke allenast å täckdikning utan även å övriga angivna tillgångar av grundförbättrings natur. Avdrag bör därvid åtnjutas jämväl av dem som redovisar inkomst enligt kontantprincipen.

Utskottet

Som framgår av den ovan lämnade redogörelsen har en särskild sektion inom skattelagssakkunniga till uppgift att utreda vissa frågor inom jordbruksbeskattningens område. Enligt vad utskottet erfarit kommer de sakkunniga i första hand att utreda möjligheterna att vid kontantmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet införa rätt till avdrag för värdeminskning å döda inventarier. Sedan utredningsarbetet i denna del slutförts kan antagas att de sakkunniga kommer att pröva frågor rörande avdrag för värdeminskning å byggnader och om avdrag för kostnader för sådana åtgärder, som särskilt nämnts i de förevarande motionerna. Enligt utskottets mening bör resultatet av en sådan utredning avvaktas innan lagstiftningsåtgärder på detta område överväges. Utskottet anser sig därför inte kunna tillstyrka yrkandet om skrivelse till Kungl. Maj:t om framläggande av förslag till bestämmelser i förevarande hänseende.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att de likalydande motionerna I:153 av herr Jonasson m. fl. och II:205 av herr Wahrendorff m. fl. angående avdrag vid beskattningen för värdeminskning å grundförbättring icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 februari 1959

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Hagberg, Eriksson, Spetz, Jansson, Gustaf Elofsson, fröken Ranmark, herrar Söderquist, Oscar Carlsson och Wärnberg; samt

från andra kammaren: herrar Ericsson i Kinna, Nilsson i Svalöv, Kollberg, Allard, Vigelsbo, Kärrlander, Magnusson i Borås, Asp, Andersson i Essvik och Stenberg.